

[Arnth Jensen.]

interesse. Det, jeg paa pegede, var, at i Forhold til 1913—14 var denne Udgiftspost kommet *under* det Beløb, den var paa den Gang, hvilket viser, hvor farligt en general Nedsættelse er i Forhold til en gennemarbejdet Nedskaering paa Budgettet.

Den højtærede Minister forsvarer ogsaa stadig det nedsatte Byggeudvalgs fortsatte Arbejde og oplyser mig om, at ved saadanne Arbejder er Ministeriet at betragte som Bygherre. Ja, hvem skulde ellers være Bygherre? Men min Kritik var rettet imod, at Staten udbetalte ekstra Honorar til Folk for et Stykke Arbejde, der med Rette burde gøres af Statens fast ansatte Embeds- og Tjenestemænd som et Led i det Arbejde, de faar deres Løn for, og denne Opfattelse har jeg fremdeles. Jeg er derfor ganske uenig med den højtærede Minister, der synes at betragte den nuværende Honorarordning som god; men som jeg udtalte i mit første Indlæg, skal jeg ikke ved denne Lejlighed komme særlig ind paa dette Spørgsmaal, indtil jeg ser, hvad den Ordning, der er bebudet af den højtærede Finansminister, vil indeholde.

Den højtærede Ministers Opfattelse af mine Udtalelser om de private Eksamenskoler er ganske fejlagtig. Mine Udtalelser angaaende disse Skoler faldt i Forbindelse med min Omtale af Tilskuddet til de kommunale Eksamenskoler. Efter at jeg for disse havde paa peget den vældige Stigning i Udgifterne, udtalte jeg følgende, som jeg med Formandens Tilladelse gerne vil citere, det staar Sp. 547:

„Mon der ikke nu er Anledning til at se lidt nøjere paa disse Bevillinger og eventuelt underkaste de Love, hvorpaa de hviler, en Revision? — og jeg føjer til, at ogsaa for de private Eksamenskoler kunde det se ud, som om der kunde være Grund til en nøjere Overvejelse.“

I disse Ord ser den højtærede Undervisningsminister et Varsel om, at der er sket en Signalændring hos Venstre overfor den private Skole. Jeg maa bedrøve den højtærede Minister med, at saadan er det slet ikke. Det, der ligger i mine Ord, er, at naar man kræver en nøje Gennemgang af alle Ministeriers Budgetter, kan man heller ikke undlade Overvejelse ogsaa for denne Udgiftspost Vedkommende, og jeg tror stadig, at hvis man skal gaa til en Nedsættelse over det hele — og det vil blive en tvingende Nødvendighed —, er der ogsaa i den Lov, som vi vedtog, vistnok i 1928, Ting, som maa tages under Overvejelse; bl. a. er jeg ikke sikker paa, at Tilskudsreglerne i denne Lov

er de rigtige, og jeg nærer for Resten ogsaa min Tvivl om, at den højtærede Minister er fuldt ud sikker paa, at de er de rigtige.

Overfor min Omtale af Statsskolerne udtalte Ministeren, at man maatte tage i Betragtning, at Skolernes Antal var vokset fra 12 til 33, og at det var sket ifølge vedtagen Lov, og, føjede saa den højtærede Undervisningsminister til, det kan jeg ikke gøre for. Er det nu ikke en Fejlhuskning af Ministeren? Husker Ministeren ikke, hvad der var Anledning til, at der blev en saa stærk Stigning i Statsskolernes Tal? Husker Ministeren ikke, at der var et bestemt Parti, som efter et erobret Flertal i Københavns Borgerrepræsentation fratog de private Skoler i København disses Tilskud og derved bragte dem ud for en Katastrofe? Husker den højtærede Minister ikke, at Rigsdagen derved blev bragt i en Tvangssituation, hvorved den Ordning, vi nu har for de højere Almenskoler, kom til Verden — og da den højtærede Undervisningsminister ogsaa den Gang var et meget fremtrædende Medlem indenfor sit Parti, kan han dog vel ikke helt fralægge sig Skylden, jeg tror ikke en Gang, den højtærede Minister vilde blive frikendt ved et Nævningeting.

Det er rigtigt, at vi har denne Ordning, og at den hviler paa vedtagen Lov, deri har den højtærede Minister Ret; men Spørgsmaalet til den højtærede Undervisningsminister var forleden Dag og er i Dag: Vil Ministeren medvirke til en Ændring i disse Love, saaledes som jeg i min første Tale pegede paa, saa at den, som virkelig har økonomisk Evne dertil, i det væsentlige betaler det Beløb, det koster at give sine Børn denne Undervisning?

Det er kun et Spørgsmaal om Fordelingen, siger den højtærede Undervisningsminister, ja vel, men er det ikke altid saadan, naar vi beskæftiger os med økonomiske Problemer? er det f. Eks. ikke ogsaa det, der har ligget os imellem i disse Dages Krisedebat? Var det ikke det, det drejede sig om i 1918—19, da Loven om Skoleafgift blev vedtaget? Spørgsmaalet er, om Ministeren vil være med til at ændre disse Regler, og derpaa har den højtærede Undervisningsminister ikke givet noget Svar.

Overfor den højtærede Ministers Paa pegning af, at Driften af disse Skoler ikke er dyrere, hvis vi foretager en Sammenligning med Udgiften til Gymnasierne i Hovedstaden, skal jeg bemærke, at dette er ikke et Bevis for, at Statsdrift ikke er dyr. Den højtærede Minister ved meget godt, at disse Skolers Drift delvis er Statsdrift, idet der ydes disse Skoler et Statstilskud paa $\frac{2}{5}$ af